

קרבנות, להתקדש בך לעיני כל, ולערוך בהם קרב.

וכעת ראיתי אותך בגן אחר, בכמה תקונים נאים, בכמה תקונים נאים. נאווי לחיך בתורים, בשתי ההי"ן, שהרי הכל נפתח אליך והתגלה. ה' העליונה שמחה בך, ונאה לקבלך, ונפתחת. ואת עוברת מאת ד', ונכנסת לאות ה'. ואלו השנים נאווי והתקנו אליך, שאותן שתי ההי"ן הן תורים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. צוארך בחרוזים - תקונים עליונים, של כל המקורות שהתקנו אליך.

וזהו שהוא זוכר אצלה בחיבות ואהבה רבה, משום שתשוקתו אליה, ולנחמה ולדבר על לבה, ולהראות לה אהבה רבה. ועל זה אמר לה, תורי זהב נעשה לך וגו', מכאן ואילך יש להוסיף לך יפי על יפי, תקונים על תקונים.

בתוב (שמות יד) ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם. הפסוק הזה פירושו החברים. אבל עלה אלי ההרה, אשרי חלקו של העבד, שרבונו העלה אותו אליו למרפכתו. זהו שכתוב עלה אלי ההרה, ההרה ודאי. שהרי ההר צריך לו.

והנה שם, כאן נמסר לו למשה מה שלא נמסר לו מקדם לכן, שהרי אותו השם של המרפכה הקדושה נמסר לו בידו.

ואם תאמר, הרי כתוב (שם א) של נעליך. ודאי צוה אותו להפריד מאשתו מכל וכל, אבל זווג אחר לא נמסר לו עד עתה. בפעם שאמר לו הקדוש ברוך הוא והי"ה שם, אז מסר לו שם החקוק, וחקק אותו למשה בארץ.

קרבין, לאתקדשא בך לעיניהון דכולא, ולאגחא קרבא בהון.

והשתא חמינא לך בגוונא אחרא, בכמה תיקונים יאין, בכמה תיקונים שפירין. נאווי לחיך בתורים, בתרי ההי"ן, דהא כולא אתפתח לגביך ואתגלייא. ה' עילאה חדי בך, ויאיי לקבלך, ואתפתח. ואת עוברת מאת ד', ועיילת באת ה'. ואלין תרין, נאווי ואתתקנו לגביך, דאינון תרין ההי"ן, אינון תורים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. צוארך בחרוזים תיקונים עילאין, דכל מקורין דאתתקנו לגביך. ודא איהו דאיהו דכיר לגבה בחביבו ורחימו סגיי, בגין דתיאובתיה לגבה, ולנחמה ולמללא על לבה, ולאחזאה לה רחימו סגיי. ועל דא אמר לגבה, תורי זהב וגו', מפאן ואילך אית לאוספא לך שפירו על שפירו, תיקונים על תיקונים.

בתיב, (שמות כד יב) ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם. האי קרא אוקמוה חברייא. אבל עלה אלי ההרה, זפאה חולקא דעבדא, דמריה סליק ליה לגביה ברתיכיה. הדא הוא דכתיב, עלה אלי ההרה, ההרה ודאי. דהא ההר מפעי ליה. והי"ה שם, הכא אתמסר ליה למשה, מה דלא אתמסר ליה מקדמת דנא. דהא ההוא שמא דרתיכא קדישא, אתמסר ליה בידיה.

ואי תימא הא כתיב (שם ג ה) של נעליך. ודאי פקיד ליה לאתפרשא מאתתיה מכל וכל, אבל זווגא אחרא לא אתמסר ליה עד השתא. בשעתא דאמר ליה קודשא בריך הוא, והי"ה שם, כדין מסר ליה שמא גליפא, וחקיק ליה לגבי משה בארעא.

בְּרֵאשׁוֹנָה כְּשֶׁהָיָה בְּמִצְרַיִם, חֶקֶק בִּיה שְׂמָא
 בו שם של אלהים, שְׂכַתּוּב (שם) ו
 רָאָה נִתְחַדָּךְ אֱלֹהִים לְפָרְעָה. הַשֵּׁם
 הַזֶּה וְדָאֵי נִחְקַק בו בְּרֵאשִׁית
 נְבוּאָתָא. פִּיּוֹן שְׁהַתְעֵלָה בְּעֻלְיָ
 אַחַר, חֶקֶק בו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁמוּ מִמֶּשׁ, כְּדִי לְהַתְעֵלוֹת עַל
 הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים שְׁהִיָּה בו
 בְּרֵאשׁוֹנָה. וְכַעַת חֶקֶק בו שְׁמוּ
 הַקְדוּשׁ, כְּדִי לְהַזְדַּוֵּג בו בְּשֵׁם
 הַרְאָשׁוֹן, וְלִהְיוֹת בְּאֶרֶץ שֵׁם שְׁלָם,
 כְּמוֹ שְׁלִמְעֵלָה, יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ם,
 שְׁהוּא שֵׁם שְׁלָם.

וְשֵׁם שְׁלָם הִיָּה בִּימֵי מֹשֶׁה בְּאֶרֶץ.
 אֱלֹהִים, אוֹתוֹ הַזְדַּוֵּג שְׁלוֹ. יְהוּ"ה,
 הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ בו. וְטָרַם שְׁנִחְקַק
 בְּמֹשֶׁה הַשֵּׁם הַזֶּה, לֹא הַזְדַּוֵּג בו
 הַשֵּׁם שֶׁל אֱלֹהִים. פִּיּוֹן שְׂכַתּוּב
 עֲלָה אֵלֵי הַהֵרָה, נִתְנָה לוֹ רְשׁוּת
 לְשַׁבֵּת עַל כִּסֵּא הַמְּלָךְ. אֲזִי,
 כְּשֶׁהַמְּלָךְ נִתֵּן לוֹ כִּסֵּאוֹ, נִתֵּן לוֹ
 שְׁמוּ מִמֶּשׁ, שְׂכַתּוּב וְהִי"ה שֵׁם,
 הַנִּיחַ אוֹתוֹ בְּמִקּוּמוֹ בְּכָל.

בְּשָׁתֵי דְרָגוֹת הַתְעֵלָה מֹשֶׁה
 בְּאוֹתוֹ זְמַן מַה שְׁלֹא הַתְעֵלָה כִּף
 אִישׁ בְּעוֹלָם. נִתֵּן לוֹ כִּסֵּא הַמְּלָךְ,
 וְהַמְּלָךְ מְסַר לוֹ אֶת שְׁמוֹ. אֲשֶׁרִי
 חִלְקוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.

וְאַתְנָה לְךָ אֶת לַח"ת הָאֲבָן, וְהָרִי
 פְּרָשׁוּהָ לַחֲוֹת הָאֲבָן כְּמִשְׁמַעַן.
 אֲלֹא כָל הַמְּפָתְחוֹת נִמְסְרוּ לוֹ
 לְמֹשֶׁה. מִשְׁמַע שְׂכַתּוּב וְאַתְנָה
 לְךָ, ל"ך וְדָאֵי שְׁהָרִי כְּשֶׁהַתְעֵלָה
 בְּשֵׁם הַזֶּה וְהִי"ה שֵׁם, וְנִמְסַר לוֹ
 הַכִּסֵּא שֶׁל הַמְּלָךְ, אֲזִי עֶשֶׂר אוֹתוֹ
 בְּכָל, שְׁיִהְיֶה תִקּוּן שְׁלָם, תִּקּוּן
 עֲלִיּוֹן.

וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה - אֵלּוּ שְׁתֵּי
 זְרוּעוֹת, מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה. אֲשֶׁר
 כְּתִבְתִּי - אֵלּוּ שְׁתֵּי הַיָּרְכִיבִים.
 לְהוֹרְתָם - זוּהִי דְרָגַת הַיְסוּד
 הָאֲחֻת, שְׁמִמְנָה יוֹצְאִים כָּל
 הַטְּעָמִים לְהוֹרוֹת לְמִטָּה, וְהַכֵּל
 נִמְסַר לְמֹשֶׁה, כְּדִי לְעַטֵּר אוֹתוֹ

בְּקַדְמוֹתָא כַּד הָוָה בְּמִצְרַיִם, חֶקֶק בִּיה שְׂמָא
 דְּאֱלֹהִים, דְּכַתִּיב (שם ט א) רָאָה נִתְחַדָּךְ

אֱלֹהִים לְפָרְעָה. שְׂמָא דָּא וְדָאֵי אֶתְחַקַּק בִּיה
 בְּשִׁירוֹתָא דְנְבִיאוֹתֵיהָ. פִּיּוֹן דְּאֶסְתַּלַּק בְּעֻלְיָוִיָּא
 אַחְרָא, חֶקִיק בִּיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שְׁמִיה
 מִמֶּשׁ, בְּגִין לְאֶסְתַּלְקָא עַל שְׂמָא דְאֱלֹהִים דְּהוּא
 בִּיה בְּקַדְמוֹתָא. וְהַשְׂתָּא חֶקִיק בִּיה שְׂמָא
 קְדִישָׁא דִּילֵיהָ, בְּגִין לְאֶזְדַּוּוּגָא בִּיה בְּשְׂמָא
 קְדֻמָּאָה, וְלִמְהוּי בְּאַרְעָא שְׂמָא שְׁלָם, כְּגוֹוֹנָא
 דְּלְעִילָא, יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ם, דְּהוּא שְׂמָא שְׁלָם.

וְשְׂמָא שְׁלָם הוּא בְּיוֹמֵי דְמֹשֶׁה בְּאַרְעָא.
 אֱלֹהִים, הַהוּא זְוֹוּגָא דִּילֵיהָ. יְהוּ"ה,

שְׂמָא קְדִישָׁא בִּיה. וְעַד דְּלֹא אֶתְגַּלִּיף בִּיה
 בְּמֹשֶׁה שְׂמָא דָּא, לֹא אֶזְדַּוּוּגָא בִּיה שְׂמָא
 דְּאֱלֹהִים. פִּיּוֹן דְּכַתִּיב עֲלָה אֵלֵי הַהֵרָה, אֶתְיַהִיב
 לִיה רְשׁוּת לְמִיתַב עַל פּוֹרְסֵיִיא דְּמִלְכָּא. כְּדִין
 כַּד מִלְכָּא יַהִיב לִיה פּוֹרְסֵיִיה, יַהִיב לִיה שְׁמִיה
 מִמֶּשׁ, דְּכַתִּיב וְהִי"ה שֵׁם, אֲנַח לִיה בְּאַתְרֵיהָ
 בְּכוּלָּא.

בְּתַרִין דְּרָגִין סְלִיק מֹשֶׁה בְּהַהוּא זְמַנָּא, מַה
 דְּלֹא אֶסְתַּלִּיק הָכִי בַר נָשׁ בְּעֻלְמָא.

אֶתְיַהִיב לִיה פּוֹרְסֵיִיא דְּמִלְכָּא, וּמִלְכָּא מְסַר
 לִיה שְׁמִיה, זַכָּאָה חוּלְקִיה דְּמֹשֶׁה.

וְאַתְנָה לְךָ אֶת לַח"ת הָאֲבָן, וְהָא אֻקְמוּהָ
 לַחֲוֹת הָאֲבָן כְּמִשְׁמַעַן. אֲלֹא כָל

מְפָתְחָן אֶתְמְסְרוּ לִיה לְמֹשֶׁה. מִשְׁמַע דְּכַתִּיב
 וְאַתְנָה לְךָ, ל"ך וְדָאֵי. דְּהָא כַּד אֶסְתַּלַּק בְּשְׂמָא
 דָּא וְהִי"ה שֵׁם, וְאַתְמְסַר לִיה פּוֹרְסֵיִיא דְּמִלְכָּא,
 כְּדִין אֶעְטַר לִיה בְּכוּלָּא, לְמַהוּי תִיקוּנָא שְׁלָם,

תִיקוּנָא עִילָאָה.

וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה, אֵלִין תַרִין דְּרוּעִין, מְסֻטְרָא
 דָּא, וּמְסֻטְרָא דָּא. אֲשֶׁר כְּתִבְתִּי, אֵלִין

תַרִין יָרְכִיבִין. לְהוֹרוֹתָם, דָּא אִיהוּ דְרָגָא יְסוּדָא

בסוד עליון, להיות שני שמות חקוקים, שהם שם שלם בארץ. ועל זה אמר המלך דוד, (תהלים מו) לכו חזו מפעלות אלהים אשר שם שמות בארץ. אל תקרי שמות אלא שמות. אותם שני שמות שהם שמות חקוקים, ועולים לשם שלם, שיהיה השם שלם בארץ, כמו שלמעלה.

בין שבא שלמה ונבנה בית המקדש, מה כתוב? (דברי הימים א-כט) וישב שלמה על כסא יהוה למלך. אזי הכסא הזה התעטר מעלה ומטה, ועלה בתשבת למעלה.

בין שעלה בתשבת, הושיט לה המלך את הימין לקבל אותה, וקבל אותה בין זרועותיו, ואמר לה דברי אהבה, וצוה לתת לה מתנות ואוצרות וכבוד רב. ואמר (שיר א) תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף. תורי זהב - הם פסוקי הטעמים, משום שהם מלמדים דרך להורות, אם לימין ואם לשמאל.

ועל מה נקראים תורי? משום שפשמגיע התור והזמן של הדרגה הזו לתת לה על ידי אותו היסוד, עושה בה רשם להורות וללכת באותה דרך שרוצה ללכת. וכן כשדרגה אחרת מגיע התור והזמן לתת בה, עושה בה רשם בגון אחר להורות וללכת באותו דרך ממש. ועל זה הסוד (הושע יד) ישרים דרכי ה'. אלו הן התנועות של הטעמים, כל אחד ואחד פראוי לו.

תורי זהב, משום שהטעמים כף תלויים על האותיות, כמו שתלויים גזרי הנזמים על האזנים. כמו תלשא, ושאר התנועות שהם נזמים ונזרים של התקונים של האותיות.

ונזרי, דתיקונין דאתון.

חדא, דמיניה נפקין כל טעמין, לאענאה לתתא, וכלא אתמסר ליה למשה, בגין לאעטרא ליה ברזא עילאה, למהוי תרין שמהן (דף פט ע"ב) גליפן, דאינון שמה שלים בארעא. ועל דא אמר דוד מלכא, (תהלים מו ט) לכו חזו מפעלות אלהים אשר שם שמות בארץ. אל תקרי שמות, אלא שמות. אינון תרין שמהן, דאינון שמהן גליפן, וסלקן לשמה שלים, למהוי שמה שלים בארעא, בגוונא דלעילא.

בין דאתא שלמה, ואתבגי בי מקדשא, מה כתיב. (דה"א כט כג) וישב שלמה על כסא יהוה למלך. פדין האי כסא אתעטרת עילא ותתא, וסלקא בתושבתתא לגבי עילא.

בין דסלקא בתושבתתא, אושיט לה מלכא ימינא, לקבלא לה. וקביל לה בין דרועוי, ואמר לה מילי דרחימו, ופקיד למיהב לה מתנן ונבזבזן ויקר סגי, ואמר תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף. תורי זהב, אינון פסוקי טעמי. בגין דאינון אולפין אורח לאענאה, אי לימינא ואי לשמאלא.

ועל מה אקרון תורי. בגין דכד מטא תור וזמנא דהאי דרגא, למיהב לה על ידא דההוא יסודא. עביד בה רשימו לאענאה, ולמהך בההוא אורח דבעי למהך. וכן כד דרגא אחרא, מטא תור וזמנא למיהב בה, עביד בה רשימו בגוונא אחרא, לאענאה ולמהך בההוא אורח ממש. ועל רזא דא, (הושע יד) ישרים דרכי ה'. אלין אינון תנועי דטעמי, כל חד וחד כדקא חזי ליה.

תורי זהב, בגין דטעמי הכי תליין על אתון, כמא דתליין נזורין דנזמין על גבי אודנין. כגון תלשא, ושאר תנועי דאינון נזמין